

**BOŽANSKA
ZAMENJAVA**

Derek Prince

BOŽANSKA ZAMENJAVA

Originally published in English under the title:

The Divine Exchange

Copyright © 1995 by Derek Prince Ministries – International.

All rights reserved.

Slovenian translation published by permission.

Copyright © 2009 Derek Prince Ministries – International,

P.O. Box 319501, Charlotte, North Carolina, 28219-9501, USA.

Slovenska izdaja:

BOŽANSKA ZAMENJAVA

Založila in izdala: Založba Karis

 KARIS

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

27-312.8

PRINCE, Derek

Božanska zamenjava [Elektronski vir] / Derek Prince ; prevod
Nina Hekman in Matej Leskovar. - Besedilni podatki. - Ljubljana :
Karis, 2009

Način dostopa (URL): <http://www.derekprince.si>. - Prevod dela:
The divine exchange

ISBN 978-961-90716-9-4

244999424

Vse pravice pridržane. Brez pisnega dovoljenja založnika nobenega dela te knjige ni dovoljeno na kakršen koli način reproducirati, kopirati ali kako drugače razširjati. Ta prepoved velja tako za mehanske kot tudi za elektronske oblike reprodukcije (fotokopiranje, snemanje ali prepisovanje na kakršen koli pomnilniški medij).

Svetopisemsko besedilo je vzeto iz Slovenskega standardnega prevoda Svetega pisma (SSP). Copyright (c)1996, 2003 Društvo Svetopisemska družba Slovenije, z dovoljenjem. Vse pravice pridržane.

Derek Prince

BOŽANSKA ZAMENJAVA
(kaj se je zgodilo na križu)

Jezus Kristus je izrekel vabilo,
ki zaobjema ves človeški rod:

*»Pridite k meni vsi, ki ste utrujeni in obteženi,
in jaz vam bom dal počitek.«*

Ne glede na to, kaj je breme, ki vas teži,
in kaj je vaša potreba ali vaš problem,
ima Bog za vas odgovor.

Toda ta odgovor lahko najdete le na enem mestu:
na križu, kjer je umrl Jezus.

Po križu – in samo po križu – lahko od Boga
prejmete preskrbo za vašo potrebo, odgovor na vaš
problem, osvoboditev od vašega bremena.

Strani, ki sledijo, berite s pričakovanjem!

BOŽANSKA ZAMENJAVA

Celotno sporočilo evangelija se vrti okrog enega in edinstvenega zgodovinskega dogodka: Jezusove daritve – smrti na križu. Glede tega pravi pisec Pisma Hebrejcem:

»Z eno samo daritvijo je torej [Jezus] za vselej naredil popolne tiste, ki so posvečeni.«

Hebrejcem 10, 14

Tukaj sta povezana dva močna izraza: »popolni« in »za vselej«. Skupaj opisujeta žrtev, ki pokriva vsako potrebo celotnega človeškega rodu. Poleg tega se njeno delovanje in posledice širijo skozi čas in v večnost.

Na podlagi te žrtve piše Pavel v Pismu Filipljanom 4, 19:

»Moj Bog, bogat, kakor je, bo po svojem bogastvu v veličastvu potešil vse vaše potrebe v Kristusu Jezusu.«

Izraz *vse vaše potrebe* pokriva vsa področja vašega življenja: vaše telo, vašo dušo, vaš um, vaša čustva, pa tudi vaše gmotne in finančne potrebe. Nič ni tako veliko ali tako majhno, da bi bilo izključeno iz Božje preskrbe. Z enim samim suverenim dejanjem je Bog pripeljal skupaj vse potrebe in vse trpljenje človeštva v en sam vrhunec v trenutku časa.

Bog ni preskrbel več različnih rešitev za nadvse raznolike probleme človeštva. Namesto tega nam ponuja eno vseobsegajočo zadostno rešitev, ki je njegov odgovor na vsak problem. Lahko prihajamo iz različnih okolij, vsak od nas je obremenjen s svojo lastno posebno potrebo, toda da bi prejeli rešitev od Boga, moramo vsi oditi na isti kraj: k Jezusovemu križu.

Najpopolnejše poročilo o tem, kaj se je izpolnilo na križu, je dal prerok Izaija, okoli 700 let preden se je to dejansko zgodilo.

V Izaiju 53, 10 prerok opisuje »Gospodovega služabnika«, čigar življenje je bilo darovano Bogu kot daritev za greh. Pisci Nove zaveze se soglasno strinjajo, ko tega neimenovanega služabnika prepoznajo v Jezusu. Božji namen, ki se je izpolnil z njegovo žrtvijo, je povzet v Izaiju 53, 6:

*»Mi vsi smo tavalili kakor ovce,
obrnili smo se vsak na svojo pot,
Gospod pa je naložil nanj
krivdo nas vseh.«*

Tu je osnovni, univerzalni problem celotnega človeštva: vsak od nas se je obrnil na svojo pot. Obstaja več posebnih grehov, ki jih mnogi od nas niso nikoli storili, denimo umor, prešuštvo, kraja in podobno. Toda ena stvar nam je vsem skupna: vsi smo se obrnili vsak na svojo pot. Ko smo tako storili, *smo obrnili hrbet Bogu*. Hebrejska beseda, ki povzema ves ta pomen, je *avon* – tukaj je prevedena kot »krivda«. Morda bi bila najbližja beseda v sodobni slovenščini »uporništvo« – ne zoper človeka, ampak zoper Boga.

In vendar, nobena slovenska beseda, ne krivda ne uporništvo, ne izraža celotnega pomena besede *avon*. V svoji svetopisemski rabi *avon* ne opisuje samo krivde, ampak tudi *kazen* ali *zle posledice*, ki jih s sabo prinaša krivičnost.

V 1. Mojzesovi knjigi 4, 13 – potem ko je Bog izrekel sodbo nad Kajnom zaradi umora njegovega brata – je Kajn rekel:

»Moja kazen je prevelika, da bi jo mogel nositi!«

Beseda, ki je tukaj prevedena kot »kazen«, je *avon*. Ne zajema samo Kajnove »krivde«, ampak tudi kazen, ki jo je krivda prinesla nanj.

V 3. Mojzesovi knjigi 16, 22 je Bog rekel tole o grešnem kozlu, ki so ga Izraelci spustili na Spravni dan:

»Kozel naj odnese na sebi vse njihove krivde v nerodovitno pokrajino.«

V tej simboliki kozel ni nosil samo krivd Izraelcev, ampak tudi vse posledice njihovih krivd.

Tudi v Žalostinkah 4, 6 in 22 lahko vidimo, da bi besedo *avon* s celotnim izrazom prevedli kot »kazen za krivdo«. Z drugimi besedami, *avon* v svojem polnem pomenu ne pomeni le »krivde«, ampak vključuje še *vse slabe posledice*, ki jih zaradi krivde prinese Božja sodba.

To se nanaša na Jezusovo žrtev na križu. Sam Jezus ni bil kriv nobenega greha. V Izaiju 53, 9 prerok pravi:

»Ni storil nobenega nasilja in ni bilo zvijače v njegovih ustih.«

Toda v 6. vrstici pravi:

»Gospod pa je naložil nanj krivdo nas vseh.«

Ne samo, da se je Jezus poistovetil z našo krivdo, pretrpel je tudi vse zle posledice te krivde. Podobno kakor grešni kozel, ki je bil njegova predpodoba, jih je odnesel, da se ne bi nikoli več vrnile na nas.

Tukaj je resnični pomen in namen križa. Na njem je prišlo do zamenjave, ki jo je zapovedal Bog. Najprej je Jezus namesto nas pretrpel vse zle posledice, ki so zaradi Božje pravičnosti pripadale našim krivdam. Zdaj pa nam Bog v zameno ponuja vse dobro, ki je pripadlo Jezusovi brezgrešni poslušnosti.

Če naj povemo bolj kratko: zlo, ki bi moralo zadeti nas, je prišlo na Jezusa, da bi v zameno moglo biti nam ponujeno dobro, ki je pripadalo Jezusu. Bog nam je to lahko ponudil, ne da bi s tem zmanjšal svojo večno pravičnost, saj je Jezus v

našem imenu že pretrpel vso pravično kazen, ki bi nam pripadla zaradi naših krivd.

Vse to lahko sprejmemo samo po veri in izhaja samo iz nedoumljive Božje milosti. Nobene logične razlage z vzroki in posledicami ne moremo podati. Nihče od nas ni nikoli storil ničesar, za kar bi si zaslužil takšno ponudbo, in nihče od nas ne more nikoli storiti česa takšnega.

Sveto pismo razodeva veliko različnih vidikov zamenjave in veliko različnih področij, na katera se nanaša. Toda v vsakem od primerov drži isto načelo: zlo je prišlo na Jezusa, da bi nam mogla biti ponujena ustrezna dobrina.

Prva dva vidika te zamenjave sta razodeta v Izaiji 53, 4-5:

*»V resnici je nosil naše bolezni,
naložil si je naše bolečine,
mi pa smo ga imeli za zadetega,
udarjenega od Boga in ponižanega.
On pa je bil ranjen zaradi naših prestopkov,
strt zaradi naših krivd.
Kazen za naš mir je padla nanj,
po njegovih ranah smo bili ozdravljeni.«*

Tukaj se prepletata dve resnici. Ena se nanaša na duhovno raven in druga na telesno. Na duhovni ravni je Jezus prejel kazen za naše prestopke in krivde, da bi nam lahko bilo odpuščeno in bi imeli mir z Bogom (gl. Rim 5, 1). Na telesni ravni pa je Jezus nosil naše bolezni in bolečine, da bi mogli mi biti ozdravljeni po njegovih ranah.

Da se zamenjava nanaša tudi na naše telo, potrjujeta dva novozavezna odlomka. Matej 8, 16-17 se nanaša na Izaija 53, 4 in pove, da je Jezus ...

»... ozdravil vse bolnike. Tako se je izpolnilo, kar je bilo rečeno po preroku Izaiju: On je odvezl naše slabosti in odnesel naše bolezni.«

V 1. Petrovem pismu 2, 24 se apostol spet sklicuje na Izaija 53, 5-6 in pravi o Jezusu:

»Sam je na svojem telesu ponesel naše grehe na les, da bi mi grehom odmrli in živeli za pravičnost. Po njegovih ranah ste bili ozdravljeni.«

Dvojno zamenjavo, opisano v zgornjih vrsticah, lahko povzamemo takole:

Jezus je bil kaznovan,
da bi nam moglo biti **odpuščeno**.

Jezus je bil ranjen,
da bi mi mogli biti **ozdravljeni**.

Tretji vidik zamenjave je razodet v Izaiju 53, 10. Sveto pismo tu navaja, da je Gospod napravil Jezusovo dušo za »daritev za greh«. To je treba razumeti v luči Mojzesovih navodil za različne oblike daritve za greh. Človek, ki je grešil, je moral prnesti svoj žrtveni dar – ovco, kozo, bika ali kakšno drugo žival – duhovniku. Svoj greh je priznal nad daritvijo in duhovnik je greh, ki ga je človek priznal, simbolno prenesel s človeka na žival. Potem je žival ubil in ta je tako plačala kazen za greh, ki je bil prenesen nanjo.

Bog je v svoji vnaprejšnji vednosti vse to načrtoval tako, da je bilo predpoda tistega, kar se je potem dopolnilo s končno, za vse zadostno Jezusovo žrtvijo. Na križu je bil greh vsega sveta prenesen na Jezusovo dušo. Rezultat je opisan v Izaiju 53, 12:

»Svoje življenje je dal v smrt.«

S svojo žrtevno smrtjo je Jezus namesto nas zadostil za greh celotnega človeškega rodu.

V 2. pismu Korinčanom 5, 21 se Pavel sklicuje na Izaija 53, 10 in hkrati tudi predstavi pozitiven vidik zamenjave:

»Njega [Jezusa], ki ni poznal greha, je [Bog] zavoljo nas storil za greh, da bi mi postali Božja pravičnost v njem.«

Pavel tukaj ne govori o nobeni vrsti pravičnosti, ki bi jo mogli doseči s svojimi lastnimi napori, ampak o pravičnosti samega Boga– o pravičnosti, ki ni nikoli poznala greha. Nihče od nas si je ne more nikoli zaslužiti. Tako daleč je nad našo lastno pravičnostjo kakor so nebesa nad zemljo. Sprejeti jo je mogoče samo po veri.

Ta tretji vidik zamenjave lahko povzamemo takole:

Jezus je postal greh z našo **grešnostjo**,
da bi mi mogli postati pravični z njegovo **pravičnostjo**.

Naslednji vidik zamenjave je logična izpeljava prejšnjega. Celotno Sveto pismo, tako v Stari kakor tudi v Novi zavezi, poudarja, da je končni rezultat greha smrt. V Ezekielu 18, 4 Gospod zatrdi:

»Duša, ki greši, umre.«

V Jakobovem pismu 1, 15 apostol pravi:

»Storjeni greh ... porodi smrt.«

Ko se je Jezus poistovetil z našim grehom, je zato moral tudi izkusiti smrt, ki je rezultat greha. V potrditev temu Pismo Hebrejcem 2, 9 pravi, da ...

»... je bil Jezus ... postavljen malo nižje od angelov, ker je pretrpel smrt, da bi po Božji milosti okusil smrt za vsakogar.«

Smrt, ki ga je zadela, je bila neizogiben rezultat človeškega greha, katerega je vzel nase. Nosil je greh vseh ljudi in tako je umrl zaradi vseh ljudi.

Po drugi strani pa Jezus vsem, ki sprejmejo njegovo nadomestno žrtev, zdaj daje dar večnega življenja. V Pismu Rimljanom 6, 23 postavi Pavel v nasprotje dve možnosti:

»Plačilo [pravična nagrada] za greh je namreč smrt; Božji [nezasluženi] milostni dar pa je večno življenje v Kristusu Jezusu, našem Gospodu.«

Torej je mogoče četrti vidik zamenjave povzeti takole:

Jezus je umrl našo smrt,
da bi mi mogli prejeti njegovo življenje.

Nadaljnji vidik zamenjave predstavi Pavel v 2. pismu Korinčanom 8, 9:

»Saj vendar poznate milost našega Gospoda Jezusa Kristusa! Bogat je bil, pa je zaradi vas postal ubog, da bi vi obogateli po njegovem uboštvu.«

Zamenjava je jasna: od revščine k bogastvu. Jezus je postal ubog, da bi mi mogli postati bogati.

Kdaj je Jezus postal ubog? Nekateri ljudje ga predstavljajo, kakor da je bil ubog v svojem služenju in javnem delovanju na zemlji, toda to ne drži. On sam ni nosil okrog veliko denarja, toda nikoli mu ni manjkalo nič od tega, kar je potreboval. Ko je razposlal svoje učence, tudi njim ni ničesar manjkalo (gl. Lk

22, 35). Tako on in njegovi učenci še zdaleč niso bili revni, ampak so redno dajali revnim (gl. Jn 12, 4-8; 13, 29).

Res je, Jezusove metode za pridobivanje denarja so bile včasih nekonvencionalne, toda denar ima isto vrednost, če ga dvigneš iz banke ali vzameš iz ribjih ust (gl. Mt 17, 27). Njegove metode, kako je poskrbel za hrano, so bile včasih nenavadne, toda človek, ki lahko poskrbi za nasiten obrok za 5000 mož (in še ženske in otroke), po normalnih standardih gotovo ne bi veljal za ubogega (gl. Mt 14, 15-21).

Dejansko je bil Jezus v svojem zemeljskem služanju in javnem delovanju popoln zgled »obilja«, kot ga opredeljuje Sveto pismo. Vedno je imel vse, kar je potreboval, da bi izpolnil Božjo voljo v svojem življenju. Poleg tega in nad tem je stalno dajal drugim in njegova preskrba ni nikdar usahnila.

Kdaj je torej Jezus postal zaradi nas ubog? Odgovor je: *na križu*. V 5. Mojzesovi knjigi 28, 48 je Mojzes povzel absolutno revščino s štirimi izrazi: lakota, žeja, golota in pomanjkanje vsega. Jezus je vse to v polnosti izkušal na križu.

Bil je *lačen*. Jedel ni skoraj 24 ur.

Bil je *žejen*. Eden od njegovih zadnjih vzdihov je bil: »*Žejen sem*« (Janez 18, 28).

Bil je *gol*. Vojaki so slekli z njega vsa oblačila (Janez 19, 23).

Bil je *v pomanjkanju vsega*. Ničesar več ni imel. Po njegovi smrti so ga pokopali v izposojenem oblačilu in v izposojen grob (Lk 23, 50-53). Torej je Jezus zaradi nas natančno in popolnoma pretrpel *absolutno revščino*.

V 2. pismu Korinčanom 9, 8 Pavel bolj celovito predstavi pozitivno stran zamenjave:

»Bog pa vas more obilno obdariti z vsakršno milostjo, tako da boste v vsem vedno imeli vsega dovolj in boste imeli izobilje za vsako dobro delo.«

Pavel namenoma stalno poudarja, da je edina podlaga za to zamenjavo Božja *milost*. Nikoli je ni mogoče zaslužiti. Mogoče jo je samo sprejeti po veri.

Zelo pogosto bo naše »obilje« podobno Jezusovemu iz časa, ko je bil še na zemlji. Ne bomo nosili velikih vsot denarja ali imeli velike glavnice na banki. Toda od dne do dne bomo imeli dovolj za svoje lastne potrebe in še nekaj presežka za potrebe drugih ljudi.

Pomemben razlog za to raven preskrbe kažejo Jezusove besede, navedene v Apostolskih delih 20, 35:

»Večja sreča je dajati kakor prejemati.«

Božji namen je, da bi bili vsi njegovi otroci sposobni uživati večjo srečo oziroma blagoslov. Zatorej nam daje dovolj, da pokrijemo svoje lastne potrebe in dajemo še drugim.

Ta peti vidik zamenjave je mogoče povzeti takole:

Jezus je pretrpel naše uboštvo,
da bi mi mogli biti deležni njegovega obilja.

Zamenjava na križu pokriva tudi čustvene oblike trpljenja, ki so posledica človekove krivde. Tudi tukaj je Jezus pretrpel zlo, da bi mi mogli uživati dobro. Dve od najbolj krutih ran, ki nam jih prinaša naša krivičnost, sta *sramota* in *zavrženost*. Obe sta zadeli Jezusa na križu.

Sramota se lahko po intenzivnosti spreminja in sega od trenutne zadrege do ponižujočega občutka nevrednosti, ki človeka odreže od pomembnega druženja tako z Bogom kakor tudi z

ljudmi. Eden od najbolj pogostih vzrokov je kakšna od oblik spolne zlorabe ali nasilja v otroštvu. To pogosto pusti rane, ki jih more ozdraviti samo Božja milost.

Ko pisec Pisma Hebrejcev govori o Jezusu na križu, pravi, da je:

»... pretrpel križ in preziral sramoto ...«

Hebrejcem 12, 2

Usmrtitev na križu je bila najbolj sramotna od vseh oblik smrti. Namenjena je bila najnižjemu razredu zločincev. Človeku, ki naj bi ga usmrtili, so odvzeli vsa njegova oblačila in so ga golega izpostavili pogledom mimoidočih, ki so se posmehovali in norčevali. To je bila skrajna sramota, ki jo je Jezus pretrpel, ko je visel na križu (Matej 27, 35-44).

Namesto sramote, ki jo je nosil Jezus, hoče Bog pripeljati tiste, ki mu zaupajo, do tega, da bodo z njim delili njegovo večno slavo. Pismo Hebrejcem 2, 10 pravi:

»On, za katerega je vse in po katerem je vse, je namreč veliko sinov pripeljal v slavo. Zato se je spodobilo, da je [Bog] tistega, ki je začetnik njihovega odrešenja [tj. Jezusa], izpolnil s trpljenjem.«

Sramota, ki jo je Jezus pretrpel na križu, je za vse, ki zaupajo vanj, odprla pot, da so osvobojeni lastne sramote. In ne samo to, ampak Bog z nami podeli slavo, ki mu pripada od vekomaj!

Še ena rana obstaja, ki pogosto povzroča še večje trpljenje kakor sramota. To je *zavrženost*. Ponavadi prihaja iz kakšnega strtega odnosa. V njenih najzgodnejših oblikah jo povzročajo starši, ki zavračajo svoje otroke. Zavračanje je lahko dejavno in se lahko izraža na krute, negativne načine. Ali pa je preprosto neuspeh pri izkazovanju ljubezni in sprejemanja. Če noseča

ženska goji negativna čustva do otroka v svojem trebuhu, se bo otrok verjetno rodil z občutkom zavrženosti – kar se lahko nadaljuje še v odrasli dobi in celo do groba.

Razdor zakonske zveze je še en pogost razlog za občutke zavrženosti. To živo opisujejo Gospodove besede v Izaiju 54, 6:

*»Da, kakor ženo, ki je zapuščena in v duši žalostna,
te je Gospod poklical,
kakor ženo iz mladosti, ki je zavržena,
govori tvoj Bog.«*

Božja preskrba za ozdravljenje rane zavrženosti je predstavljena v Mateju 27, 46 in 50, kjer je opisan vrhunec Jezusovega smrtnega boja.

»Okrog devete ure je Jezus zavpil z močnim glasom: 'Eli, Eli, lemá sabahtáni?' to je: 'Moj Bog, moj Bog, zakaj si me zapustil?' ... Jezus je spet zakričal z močnim glasom in izročil duha.«

Prvič v zgodovini vesolja je Božji Sin klical k svojemu Očetu in ni dobil odgovora. Jezus se je tako popolnoma poistovetil s človeško krivdo, da je Bog zaradi svoje nepopustljive svetosti zavrnil svojega lastnega Sina. Tako je Jezus pretrpel zavrženost v njeni najstrašnejši obliki: zavrženost s strani očeta. Skoraj takoj po tistem je umrl, ne od ran križanja, ampak ker mu je od zavrženosti počilo srce.

Zapis Evangelija po Mateju takoj nadaljuje (v. 51):

»In glej, zagrinjalo v templju se je pretrgalo na dvoje od vrha do tal.«

Simbolno je to pomenilo, da se je za grešnega človeka odprla pot v neposredno druženje s svetim Bogom. Zavrženost Jezusa je nam odprla pot, da nas Bog sprejema kot svoje otroke. To povzema Pavel v Pismu Efežanom 1, 5-6:

»Vnaprej nas je določil, naj bomo po Jezusu Kristusu njegovi posinovljeni otroci. ... [Bog] nas je pomilostil v svojem Ljubljencu.«

Jezusova zavrženost je imela za posledico našo sprejetost.

Božjega zdravila za sramoto in zavrženost nikoli nismo potrebovali bolj obupno kakor danes. Ocenjujem, da vsaj četrtnina odraslih v današnjem svetu trpi zaradi ran sramote ali zavrženosti. Brezmejno me veseli, ko lahko tem ljudem pokažem ozdravljenje, ki teče iz Jezusovega križa.

Oba čustvena vidika zamenjave na križu, ki smo ju analizirali zgoraj, je mogoče povzeti takole:

Jezus je nosil našo sramoto,
da bi mi mogli biti deležni njegove slave.

Jezus je pretrpel našo zavrženost,
da bi nas Oče mogel sprejeti kot Božje otroke.

Vidiki zamenjave, ki smo jih analizirali zgoraj, pokrivajo nekaj najbolj osnovnih in nujnih potreb človeštva, vendar nikakor niso izčrpani. Resnično, nobene potrebe ni, ki bi izhajala iz človekovega uporništvu in je ne bi pokrivalo to načelo zamenjave: zlo je prišlo na Jezusa, da bi nam moglo biti ponujeno dobro. Ko smo se enkrat naučili uporabljati to načelo v svojem življenju, njegova uporaba sprosti Božjo preskrbo za vsako potrebo.

Ostaja še en vidik zamenjave, pri katerem doseže to načelo vrhunec. Pavel ga opisuje v Pismu Galačanom 3, 13-14:

»Kristus pa nas je odkupil od prekletstva postave tako, da je za nas postal prekletstvo. Pisano je namreč: 'Preklet je vsak, kdor visi na lesu.' To se je zgodilo zato, da bi Abrahamov

blagoslov prešel v Kristusu Jezusu k poganom in da bi mi po veri prejeli obljubo Duha.»

Pavel povezuje Jezusa na križu z udejanjenjem Mojzesovega zakona, zapisanega v 5 Mz 21, 23, po katerem pride človek pod prekletstvo Boga, če je usmrčen z obešenjem na »drevo« (lesene vislice). Potem pokaže na nasprotje, ki prihaja iz tega: blagoslov.

Ni treba biti teolog, da bi razumeli ta vidik zamenjave:

Jezus je postal prekletstvo,
da bi mi mogli vstopiti v blagoslov.

Prekletstvo, ki je prišlo na Jezusa, je opredeljeno kot »prekletstvo postave«. V 5. Mojzesovi knjigi 28 poda Mojzes izčrpen seznam blagoslovov, ki so posledica poslušnosti postavi, ter prekletstev, ki so posledica kršitev postave. Prekletstva, navedena v 5 Mz 28, 15-68, lahko povzamemo takole:

- Ponižanje
- Nerodovitnost
- Duševna in telesna bolezen
- Razpad družine
- Revščina
- Poraz
- Zatiranje
- Neuspeh
- Božja nenaklonjenost

Ali se katere od teh besed nanašajo na področja v vašem življenju? Ali obstajajo stvari, ki kakor temna senca zakrivajo

sonce Božjega blagoslova, po katerem hrepenite? Če je tako, je čisto mogoče, da je korenina vaših težav prekletstvo, ki ga morate biti osvobojeni.

Da bi ocenili vso grozo prekletstva, ki je prišlo na Jezusa, si ga poskušajte predstavljati, kako visi na križu:

Jezusa so zavrgli njegovi lastni sonarodnjaki, eden od njegovih učencev ga je izdal, drugi pa so ga zapustili (čeprav so se nekateri potem vrnili in spremljali njegov smrtni boj). Gol je visel med nebom in zemljo. Njegovo telo je strla bolečina preštevilnih ran. Njegovo dušo je težila krivda vsega človeštva. Zemlja ga je zavrгла in nebesa niso odgovarjala na njegov klic. Ko je sonce odtegnilo svojo luč in ga je zagrnila tema, je njegova kri odtekla na prašna kamnita tla. In vendar, iz teme, tik preden je izdihnil, je izustil še poslednji, zmagoviti klic:

»Dopolnjeno je!«

V grškem besedilu je stavek »dopolnjeno je« ena sama beseda. To je dovršna oblika glagola, ki pomeni »narediti nekaj izpolnjeno, dopolnjeno ali popolno«. V slovenščino bi to lahko prevedli nekako takole: »Popolnoma je popolno« ali »je izpopolnjeno dovršeno«.

Jezus je prevzel nase vsako zlo posledico, ki jo je bilo uporništvu prineslo na človeštvo. Izčrpal je vsa prekletstva, ki so bila posledica prelamljanja Božje postave. Vse to je storil z namenom, da bi mi mogli zaradi njegove poslušnosti prejeti vsak in vsakršen blagoslov. Takšna žrtev ima osupljiv domet, in vendar je v svoji preprostosti čudovita.

Ali ste bili sposobni z vero sprejeti to pripoved o Jezusovi žrtvi in o vsem, kar je pridobil za vas? Ali ste zdaj pripravljeni vstopiti v polno preskrbo, ki jo ima Bog za vas?

Obstaja ovira, s katero moramo vsi obračunati: neodpuščeni greh. Ali že imate jasno gotovost, da so bili vaši grehi odpuščeni zaradi Jezusove žrtve? Če je nimate, morate začeti tukaj. Zadošča, da Bogu izrečete preprosto molitev:

»Bog, priznavam, da sem grešnik in v mojem življenju je neodpuščen greh. Ampak verjamem, da je bil Jezus kaznovan, da bi mi lahko bilo odpuščeno, zato te zdaj prosim: Odpusti vse moje grehe!«

Božja Beseda obljublja:

»Če svoje grehe priznavamo, nam jih bo odpustil in nas očistil vse krivičnosti, saj je zvest in pravičen.«

1. Janezovo pismo 1, 9

Primate Boga za besedo! Prav v tem trenutku verujte, da vam je resnično odpustil vse vaše grehe!

Potreben je en vaš preprost odziv, ki je najčistejši izraz resnične vere. Gre za to, da rečete: »Hvala!«

Storite to zdaj! Recite: »Hvala ti! Hvala ti, Gospod Jezus, ker si bil kaznovan, da bi mi moglo biti odpuščeno. Ne razumem v polnosti, toda verujem in sem hvaležen!«

Ko je ovira greha odpravljena, je za vas odprta pot, da vstopite v vse preostale darove, ki jih je Bog priskrbel preko križa. Tako kot odpuščanje grehov je treba vsako drugo Njegovo preskrbo sprejeti s preprosto vero v Božjo besedo.

Vsak od nas ima posebne potrebe in vsak od nas mora priti k Bogu osebno, da sprejme njegovo preskrbo. Tukaj je nekaj primerov, ki jih lahko uporabite, da se oprimate tudi vseh drugih Božjih darov:

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si bil ranjen, da bi jaz mogel biti ozdravljen.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si prevzel mojo grešnost, da bi jaz mogel postati pravičen s tvojo pravičnostjo.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si umrl mojo smrt, da bi jaz mogel sprejeti tvoje življenje.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si pretrpel mojo revščino, da bi jaz mogel biti deležen tvojega obilja.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si nosil mojo sramoto, da bi jaz mogel biti deležen tvoje slave.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si trpel mojo zavrženost, da bi mogel biti sprejet od Očeta.«

»Gospod Jezus, zahvaljujem se ti, ker si postal prekletstvo, da bi jaz mogel vstopiti v Božji blagoslov.«

Vsaka preskrba, za katero ste molili, je postopna. Vaša prva molitev je sprostila Božjo moč v vaše življenje. Vendar je to samo začetna točka. Da bi prevzeli celotno preskrbo, ki jo iščete, boste potrebovali naslednje tri stvari:

1. Te resnice boste morali sami raziskati v Božji besedi.
2. Vedno znova boste morali utrjevati tisti konkretni vidik zamenjave, ki je odgovor na vašo potrebo.
3. Vztrajno boste morali utrjevati svojo vero, tako da se boste Bogu zahvaljevali za vse, kar je preskrbel.

Čim bolj se zahvaljujete Bogu, tem bolj boste verjeli v to, kaj je storil za vas. In čim bolj verujete, tem bolj se mu boste hoteli zahvaljevati.

To dvoje – vera in zahvaljevanje, zahvaljevanje in verovanje – deluje kot spiralne stopnice, ki vas peljejo vse višje v polnost Božje preskrbe.

POVZETEK

Ena sama in samo ena podlaga v celoti zadošča za vsako preskrbo, ki nam jo daje Božje usmiljenje – to je zamenjava, ki je bila storjena na križu.

Jezus je bil kaznovan, da bi nam moglo biti odpuščeno.

Jezus je bil ranjen, da bi mogli biti ozdravljeni.

Jezus je postal greh z našo grešnostjo, da bi mi postali pravični z njegovo pravičnostjo.

Jezus je umrl našo smrt, da bi mi mogli sprejeti njegovo življenje.

Jezus je pretrpel našo revščino, da bi mi mogli biti deležni njegovega obilja.

Jezus je nosil našo sramoto, da bi mi mogli biti deležni njegove slave.

Jezus je pretrpel našo zavrženost, da bi mi bili sprejeti od Očeta.

Jezus je postal prekletstvo, da bi mi mogli vstopiti v blagoslov.

Ta seznam ni popoln. Mogoče bi bilo dodati še druge vidike zamenjave. Vse to so različni darovi, ki jih je Bog zagotovil po Jezusovi žrtvi. Sveto pismo jih povzema v eni sami vseobsegajoči besedi: *odrešenje*.

Vendar kristjani pogosto omejujejo odrešenje na izkušnjo, da so njihovi grehi odpuščeni in da so na novo rojeni. Čeprav je to čudovit dar, je samo prvi del celovitega odrešenja, ki je razodeto v Novi zavezi. Zato z vero stopimo popolnosti Božjega odrešenja naproti in spoznajmo vso dobroto našega Stvarnika in nebeškega Očeta.

O AVTORJU

Derek Prince (1915-2003) se je rodil v Indiji v britanski družini. Na dveh najbolj znamenitih britanskih izobraževalnih ustanovah – Eton College in Cambridge University – je končal študij grščine in latinščine. Od l. 1940 do l. 1949 je bil stalni profesor antične in moderne filozofije na King's Collegeu v Cambridgeu. Študiral je še hebrejski in aramejski jezik, in sicer na univerzi v Cambridgeu in na Hebrejski univerzi v Jeruzalemu. Poleg naštetih je obvladal tudi nekaj modernih jezikov.

V prvih letih druge svetovne vojne je služil v britanski vojski kot pomočnik v bolnišnici. Takrat se je srečal z Jezusom Kristusom, kar je povsem spremenilo njegovo življenje. Sam o tem pravi: »To srečanje me je pripeljalo do dveh ugotovitev, ki ju nikoli kasneje nisem imel razloga spreminjati: prvič, da je Jezus Kristus živ, in drugič, da je Sveto pismo resnična, pomembna in sodobna knjiga. Ti dve ugotovitvi sta radikalno in trajno spremenili ves potek mojega življenja.«

Po drugi svetovni vojni je ostal v Jeruzalemu, kjer je bil prej v britanski vojski. Ko se je tam poročil s svojo prvo ženo, Lydio, je postal oče osmim posvojenim deklicam v njenem otroškem domu. Kasneje, ko je Derek delal kot vzgojitelj v Keniji, sta z Lydio posvojila svojega devetega otroka, afriško deklico.

Leta 1975 je Lydia umrla in Derek se je drugič poročil oktobra 1978. Svojo drugo ženo, Ruth, je tako kot prvo srečal, ko je služil Bogu v Jeruzalemu. Ruthini trije otroci so Derekovo družino povečali na skupaj dvanajst otrok, z mnogimi vnuki in pravnuki.

Še v visoki starosti je Derek Prince z ženo Ruth potoval po svetu in služil ljudem s poučevanjem razodete resnice Božje besede in z molitvijo, pogosto pa je predaval tudi o svojem pogledu na svetovna dogajanja v luči Svetega pisma.

Derekova ekumenska naravnost je njegovemu poučevanju odprla vrata do ljudi iz mnogih različnih rasnih in verskih okoliš. Mednarodno je priznan kot eden vodilnih svetopisemskih govornikov našega časa. Njegov vsakodnevni radijski program *Ključni za uspešno življenje* (zdaj pod naslovom *Zapuščina Dereka Princea*) v več svetovnih jezikih, tudi arabskem, petih kitajskih, mongolskem, španskem in ruskem, vsak dan dosega več kot polovico zemeljske oble, v angleščini pa je po internetu dostopen na naslovu *www.derekprince.org/radio*. Je avtor več kot petinštiridesetih knjig ter več kot petsto avdio- in sto petdeset videopoučevanj. Mnogo jih je prevedenih, skupno v več kot sedemdeset jezikov.

Druge knjige DEREKA PRINCEA v slovenščini

Blagoslov ali prekletstvo – sami lahko izberete!

Obstajajo duhovne ovire, ki nam lahko na določenih področjih preprečujejo, da bi zaživali v polnosti, ki jo ima Bog za nas. Avtor te knjige nam na temelju Svetega pisma in preko petdesetih let izkušenj kaže praktično pot ven iz boleznih, zasvojenosti, depresij, neuspehov, pomanjkanja ... v obljubljeni deželo plodnega, zmagovalnega in izpolnjenega življenja. Navaja tudi veliko spodbudnih pričevanj ljudi, ki so na pravi način odprli vrata Bogu in izkusili njegovo dobroto in nadnaravno posredovanje.

Božje zdravilo za zavrženost

Zavrženost od drugih ljudi je v takšni ali drugačni obliki izkusil skoraj vsak, na primer od staršev, sošolcev, učiteljev, zakonskega partnerja, prijateljev, nadrejenih. Toda v mnogih prizadetih je povzročila tudi globoke duhovne rane, ki jim preprečujejo polno življenje, pa če se tega zavedajo ali ne. Zelo pogosto je prav to korenina problemov, kot so zloraba droge, alkoholnih pijač in hrane, ohromljenost v odnosih z ljudmi in depresija. Ta knjiga prinaša dobro novico o zanesljivi poti do popolnega ozdravljenja!

Zahvaljevanje, slavljenje in čaščenje

Molitev še zdaleč ni samo naslavljanje prošenj na Boga. Toda zaradi pomanjkljivega razumevanja se veliko ljudi omeji samo na ta vidik, s tem pa so prikrajšani za marsikaj. Celovita molitev, ki je vseč Bogu, namreč ni samo en glasbeni instrument, ampak ves orkester. Ta knjiga

na podlagi jasnih napotkov Svetega pisma obravnava tri zelo pomembne, a premalo uporabljene molitvene inštrumente: zahvaljevanje, slavljenje in čaščenje Boga. Pojasnjuje, da je Bog določil pogoje oziroma protokol, po katerem se mu lahko približamo. Pokaže nam, da ti pogoji niso samo teorija, ampak so načela, s katerimi bomo, če jih bomo redno uporabljali, zelo izboljšali svoj odnos z Bogom, hkrati pa nam omogočajo, da se mu bolj približamo in spoznamo njegovo dobroto.

Možje in očetje

Kaj pomeni biti uspešen mož in oče po Božjih merilih, in biti največji blagoslov tistim, ki so vam najbližji: svoji ženi in otrokom. Praktična knjiga Dereka Princea, očeta dvanajstih posvojenih otrok, obravnava temeljno, duhovno stran osebnega in družinskega življenja, in vas vodi veliko dlje kot samo nauki psihologije: v popolno Božjo voljo za to tako zelo odgovorno vlogo na zemlji.

Molitev in post, ki spreminjata zgodovino

O dveh enostavnih, a močnih duhovnih orodjih, ki jih kristjani potrebujemo, da bi lahko vplivali na usodo mest in narodov za napredek pravičnosti in izpolnitev Božje volje. Kaj pravi o molitvi in postu Sveto pismo in kaj Bog pričakuje od nas glede tega? V spodbudo in pomoč pri učinkoviti uporabi molitve in posta nam bodo tudi dolgoletne izkušnje avtorja ter primeri iz zgodovine.

Podrobnejša predstavitev v slovenščino prevedenih avtorjevih knjig ter njegovi članki v elektronski obliki so vam dostopni na spletni strani www.derekprince.si

Derek Prince

BOŽANSKA ZAMENJAVA

Naslov izvirnika: The Devine Exchange

Prevod:

Nina Hekman in Matej Leskovar

Revizija prevoda in jezikovni pregled:

Matej Leskovar

Urednik:

Boštjan Cerk

Oblikovanje ovitka:

DPM Netherlands

Cena: brezplačno

Informacije in naročila:

Karis, p. p. 6, 1351 Brezovica

 KARIS

Tel./faks: (01) 3631 048

E-pošta: ekaris@siol.net ali info@ekaris.net

Spletna stran: www.ekaris.net

Založba Karis je dejavnost podjetja Ekaris, d.o.o., Preserje.

Božanska zamenjava

Ob tej drobni, a eksplozivni knjigi boste lahko zaznali dobroto Boga in spoznali osnovne korake, ki vas peljejo v realnost te dobrote v vaših življenjih.

Božja preskrba zajema *vse vaše potrebe*: duhovne, telesne, umske, čustvene, pa tudi gmotne in finančne potrebe. Odkrijte vrata za vstop v nadnaravno, ki so za vas skrita v Svetem pismu.